

Таким чином, досвід міжамериканської системи, безсумнівно, корисний для розуміння деяких загальних проблем застосування міжнародного гуманітарного права через механізм нагляду за правами людини. У ньому зазначається, що навіть за найоптимістичніших підходів до цього питання та щирого бажання забезпечити захист прав людини в будь-яких ситуаціях особливий характер судових і квазісудових органів з прав людини допускає відповідальність держави лише в рамках міжнародного договору.

ПРАВОВИЙ СТАТУС АДВОКАТА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Хральченко Анастасія,
студентка 4 курсу, групи 18 – Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:
Стець О. М., д.ю.н.,
завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Основною формою діяльності адвоката в Європейському суді з прав людини є представлення інтересів заявника на всіх етапах підготовки та розгляду справи. Існує спеціальне правило, що стосується представлення інтересів держав-учасниць Конвенції. Інтереси держави можуть представляти тільки спеціально уповноважені особи, у яких можуть бути помічники - адвокати та радники.

Правило 36 Регламенту ЄСПЛ дає адвокату право подати первісну скаргу від імені заявника. Після повідомлення держави-відповідача про отримання скарги Голова Палати може видати розпорядження, що представляє заявника. У виняткових випадках Президент, якщо він вважає, що призначений адвокат не відповідає вимогам Європейського суду, може на будь-якій стадії розгляду розпорядитися, щоб такий адвокат більше не представляв заявника, і рекомендувати останньому знайти іншого адвоката.

Правила процедури Європейського суду з прав людини встановлюють певні вимоги до адвоката, який здійснює представництво в Міжнародному суді. Заявник може бути представлений або професійним адвокатом, допущеним до практики або адвокатом, який постійно проживає на території однієї з держав, або іншою особою, затвердженою Головою Палати суду. Однак необов'язково, щоб цей адвокат був адвокатом держави, в якій проживає заявник.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька. Знання іноземної мови є необхідною умовою для участі в справі. Однак з дозволу спікера Палати може використовуватися інша мова.

Адвокат, який представляє заявника в Європейському суді з прав людини, повинен дотримуватися основних моральних принципів адвокатської діяльності, які закріплені в загальних принципах адвокатської етики, затверджених Правлінням Міжнародної асоціації адвокатів в 1995 році. Ці принципи визначають загальноприйняті професійні стандарти звернення та діяльності адвоката в будь-якій країні світу. Серед них можна виділити основні:

1) сумлінність і обов'язковість. Відповідно до пункту 3 Генеральних принципів етики для адвокатів: «адвокати повинні поважати будь-яке зобов'язання, дане при виконанні своїх професійних обов'язків, до тих пір, поки це зобов'язання не буде виконано або скасовано»;

2) конфіденційність і почуття відповідальності. Відповідно до пункту 5 Генеральних принципів: «адвокати завжди повинні дотримуватися конфіденційності колишніх і нинішніх клієнтів, за винятком випадків, передбачених законом»;

3) порядність у відносинах з довірцем (передбачено пунктом 9 Генеральних принципів): «адвокати повинні висловлювати своїм клієнтам неупереджену думку про ймовірний результат їх справи і не створювати умов для непотрібної роботи, оплачуваної клієнтом»;

4) професіоналізм. «Адвокати повинні докладати всіх зусиль для компетентного і невідкладного виконання своєї роботи і не повинні приймати доручення, якщо вони не впевнені в її кваліфікованому виконанні» (пункт 10 Генеральних принципів).

Важливими показниками діяльності адвоката по представництву в Європейському суді з прав людини є професіоналізм, законність, етична досконалість, порядність, гуманність. Юрист завжди повинен удосконалювати свої знання, удосконалювати свій досвід.

При здійсненні своєї професійної діяльності адвокат повинен захищати права і законні інтереси заявника, тобто в даному випадку ті, які передбачені Конвенцією та європейськими стандартами в галузі прав людини. Адвокат не має права долучати або надавати підроблені документи, фальсифіковані докази, впливати на свідків або експертів з метою дачі неправдивих свідчень на користь клієнта.

З моменту оголошення адвоката представником заявника в ЄСПЛ будь-який контакт з судом здійснюється тільки адвокатом, і всі його дії породжують права, обов'язки і відповідальність як для заявника, так і для нього особисто. Адвокат зобов'язаний використовувати всі засоби представництва в ЄСПЛ, щоб обґрунтувати тези, висловлені на користь заявника, які підтверджують порушення прав заявника.

Як правило, адвокати спеціалізуються в одній або подібних областях правосуддя. Але знання адвокатури в Європейському суді з прав людини дозволяє вам вийти на міжнародний рівень у своїй професії і на високому рівні забезпечити захист прав людини. Не кожен початківець або навіть досвідчений адвокат може би представляти інтереси в Європейському суді з прав людини. Це пов'язано з низкою обставин, серед яких можна виділити наступні. По-перше, до такого адвоката пред'являються високі вимоги (наприклад, знання іноземних мов); по-друге, необхідність всебічного вивчення значного числа міжнародних документів вимагає додаткового часу і енергії.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЖІНОК

Шмагайло Анастасія,
студентка 4 курсу, групи 18-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»
Науковий керівник:
Стець О. М., д.ю.н.,
завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Права жінок є невід'ємною частиною прав людини, але і досі вони не здійснюються повним чином, а в деяких країнах не реалізуються взагалі, що є досить великою проблемою.

Особливим поштовхом для розвитку та становлення інституту захисту прав людини стало міжнародне співробітництво після Другої світової війни. Створення Організації Об'єднаних націй та прийняття її Статуту сприяло початку нового етапу у сфері прав жінок. Основою захисту прав жінок є принцип рівноправності чоловіків і жінок. Він закріплений у Статуті ООН як обов'язок поважати права незалежно від статті, він полягає в забороні будь-якої дискримінації за статевою ознакою. Гендерна рівність передбачає суспільство, в якому і жінки, і чоловіки володіють рівними можливостями, правами та обов'язками в усіх сферах життя. Рівність між жінками та чоловіками – це коли представники обох статей можуть на рівних мати доступ до освіти і охорони здоров'я, управління і влади, мають рівні можливості досягти фінансової незалежності, працюючи на когось або керуючи власним бізнесом, реалізації своїх особистісних та професійних потреб та інтересів. Критичним аспектом у досягненні гендерної рівності є наділення жінок повноваженнями і більш широкими можливостями в різних сферах розвитку суспільства, а також залучення чоловіків до процесу досягнення гендерної рівності.